

ТЕНДЕНЦІЇ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ

Андрійченко М.В., гр. МЕ-18

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Янчев А.В.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Аналіз світового досвіду свідчить, що в сучасних умовах розвитку світової економіки для економічного росту загальною проблемою є створення міжнародних інтеграційних процесів, що відіграють велику роль та набувають міждержавних відносин в країнах регіонів. У зв'язку з цим, зростає значення транскордонного співробітництва, а особливо для України, яка обрала курс зовнішньо-економічної політики в напрямку інтеграції до ЄС.

Зміна геополітичної ситуації внаслідок розширення ЄС і відповідно трансформація організаційно-економічного механізму регулювання міжнародного, міжрегіонального економічного співробітництва спричинили також і модифікацію міжрегіональних інвестиційно-виробничих зв'язків.

Основна мета транскордонного співробітництва – досягнення тісного територіального зближення між напрямками діяльності для підвищення ефективності розвитку транскордонного співробітництва на підставі аналізу проблем міжрегіональної співпраці в сучасній Україні, а головним завданням є стратегія прориву в нові сфери діяльності на основі розвитку прикордонного співробітництва.

Україна має великі потенційні можливості у налагодженні прикордонного співробітництва. Участь України в єврорегіонах сприяє розширенню взаємовигідного торговельно-економічного співробітництва, дозволяє прикордонним адміністративним одиницям самостійно виходити на європейські структури для отримання технічної та фінансової допомоги для реалізації проектів транскордонного співробітництва, також сприяє міжнародній інтеграції держави та дозволяє усувати негативні наслідки до вступу в ЄС та країн Центральної та Східної Європи.

Розвиток транскордонного співробітництва при збереженні специфіки самобутності кожної зі сторін в значній мірі дозволяє успішно вирішувати локальні проблеми, максимально використовуючи національний потенціал і поступово згладжуючи рецидиви периферійності у соціально-економічному розвитку окремих територіально-адміністративних одиниць на благо населення і держави у цілому.